

Cserhalmi Luca

A TÉR BEMOZDUL

2018-03-01 | INTERJÚ

Azúr Kingával szobrászatról, művei sajátosságairól és a fiatal képzőművészek helyzetéről beszélgettem.

A művészneved Azúr. Miért választottad?

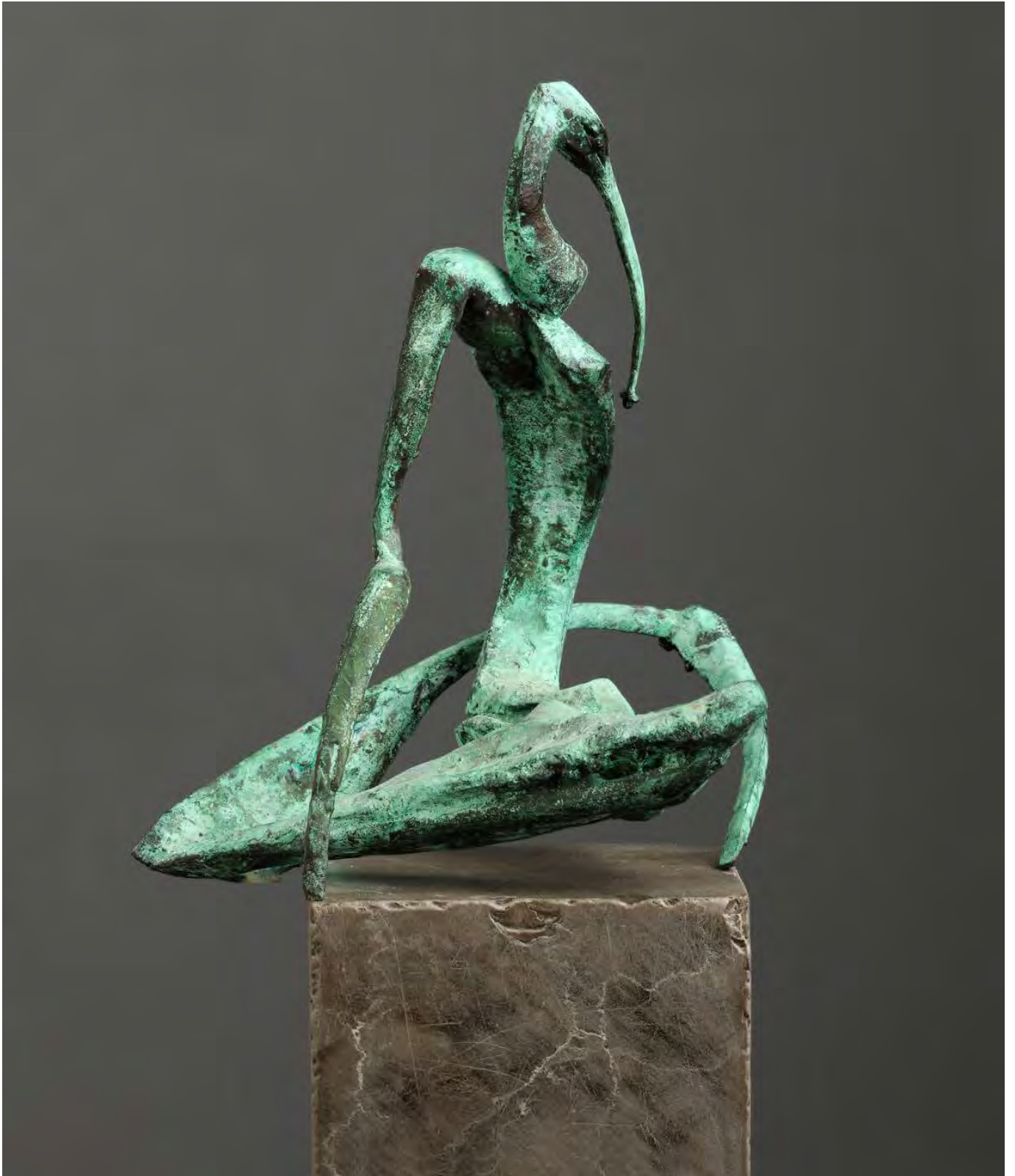
Ezt a nevet megálmodtam. Sok évvel ezelőtt bemutatkozási lehetőségem volt, és el kellett döntenem, milyen nevet használok. Még a kisművészetibe jártam, mikor megtudtam, hogy van Hajdú Kinga nevű festőművész. Nem akartam Hajdú Kinga kettő lenni. Ezt-azt elgondoltam, de egyik sem tetszett: vagy túl sok volt, vagy nem állt közel hozzám. Nem sokkal a kiállítás előtt az azúr szóval ébredtem reggel. De mi ez az azúr? Azúr Kinga? Hát akkor jó, és ez lett. Nagyon a sajátomnak érzem.

Több mint húsz éve foglalkoztat a szobrászat. Mi ragadott meg kezdetben?

Már a középiskola második felében nyilvánvalóvá vált, hogy térben tudom leginkább kifejezni magam. A tér minden oldalról körülvesz, végtelen, beleállhatunk, együtt létezőnk vele. Nekem térbe sűrítethetők a kimeríthetetlen lehetőségek, mert a hang vagy a fény is térben van. Az összjáték izgatott, amikor a *Fluidumot* készítettem. A *Szférák zenéjéből* vágunk a kompozícióhoz illő részleteket, és egy forgó fényforrás teszi illúziószerűvé az egészet. Ismerősöm azt mondta, hogy úgy hat, mintha az ember nem ott lenne, ahol valójában van. Van, akit ez megzavar, más jól érzi magát benne.

Az a célod, hogy átemeld az embert a valóságon?

Szeretném a sokszor szűkre szabott kereteket kicsit tágítani, lebontani, másképp megvilágítani, és a nézőpontváltás nagyon sokat változtat. Az emberek – sokszor én is – beleszoknak egy mederbe, de nem feltétlenül ez a valóság. Ilyen értelemben szeretném minél közelebb hozni a valóságot.

Gondolkodó

2011-ben végeztél a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. A fiatal művészek között sok a pályaelhagyó. Te hogyan látod ezt?

Sok nehézségem volt, de nemigen tudom elképzelni, hogy ne ezt csináljam. Manapság, úgy látom, a képzőművészet még inkább eltávolodtak a „köz” világtól. Büszkék vagyunk a múltbeli nagy életművekre, de ha egy fiatal most keresi a maga képzőművészeti útját, gyakran a közvetlen környezetében is megütközést kell: miért csinálja. Eleve nagyon kevés embert foglalkoztat a művészet, arról nem is beszélve, hogy szinte lehetetlen ebből megélni. Gyakran úgy néznek rám, mint egy ufóra. Nehéz, de sohasem volt könnyű. Nem is akarok hamisan nosztalgiázni, senkivel sem próbálnám elhitetni, magammal sem, hogy ez valaha könnyű volt. De tenni kellene, hogy a művészet ne egyfajta anyagi és szellemi luxus legyen. Vissza kell hozni a köztudatba, hogy elérhető, fontos, és lehet rá áldozni, legalább időt és szándékot. Kevesen járnak kiállításokra. Pedig az is beleférne, hogy valakinek nem tetszenek a kiállított művek – csak érezhető legyen, hogy van érdeklődés.

Az alkotás mellett menedzselned is kell magad. Milyen alkalmaid nyílnak a bemutatkozásra?

Az alkotás és a menedzselés annyira eltérő tevékenység, hogy gyakran ki is ütik egymást. Volt már, hogy kulturális rendezvényeket szerveztem, de akkor nem alkottam, a kettőt nem tudom egyszerre, pedig muszáj megoldani. Különben is próbálom emberbarát módon közelíteni, hogy jó szívvvel csinálhassam, mert nem érzem jól magam, amikor erőszakosabban kell érvényesülnöm. Bízom abban, hogy vannak más módszerek is. Elkészítettem a **weboldalam**, amely sokat segít a bemutatkozásban. Nem mindig van lehetőség az érdeklődőt bevinni a műterembe, van, hogy műterem sincs, de egy jó fénykép is sok tartalmat közvetíthet, az élő tapasztalást azonban nem helyettesítheti. Keresem a hozzám hasonló értékrendűeket, akikkel el lehet indulni együtt, segíteni egymást. Nem szerencsés, ha a művészek vetélytársaknak tekintik egymást.

Mennyire személyes a művészeted?

Nagyon bensőségesen állok a műveimhez. Minden ember számára adott egy tartalomhalmaz a maga lényegi szintjén, de egyénivé válnak, ahogy valaki kifejezi azokat. Én is ihletet merítek valahonnan és ez rajtam keresztül formálódik meg, de úgy gondolom, végül közös érték lesz. Nem szoktam azon gondolkodni, hogy kiket szólítsak meg, mert az alkotások úgyis magukhoz vonzzák, akiknek szólnak. Több nyelven beszélnek.

Visszatérő motívum nálad a női alak. Önértelmezés vagy a téma hagyománya foglalkoztat?

Ez több vonalon fut. Periódusokban alkotok, amik között van nagyon sokáig tartó, van állandó, de sokszor összefolynak vagy párhuzamosan futnak. A nőiesség sokoldalúsága is érdekel, sokáig lehet újabb és újabb tartalmakat kibontani a témából, úgyhogy nem ért véget, csak most máshonnan közelítem meg.

Szintén jellemzőek műveidre az elvékonyított részek, az egyensúlyozás érzete.

Mit jelképeznek ezek számodra?

Ösztönösen alakul ki. Mindig megragadnak a légies dolgok, ami valószínűleg a szellemiséggel is összefügg. Az egyensúly mint téma motiváló számomra, abban az értelemben, hogy a jelenlegi világban a légies, finomabb rezgésű dolgok hogyan tudnak megjelenni. Néhol már összenyomódnak a teher alatt, de van, hogy mégis áttörnek.

Nagyon dinamikus a vonalvezetésed, kevés egyenest találni a munkáidban.

Mindig jobban vonzottak a lágy ívek, amik azonban sokszor élesen végződnek. Szeretem az egyeneseket is, de nem elég kifejezőek számomra. Az íveken belül is sok diszharmónia és szúrás lehetséges, rengeteg lehetőség rejlik bennük.

A szobrászat mellett festesz is. Mennyire válik külön nálad a kétféle alkotásmód?

A legnagyobb különbség, hogy a festészet inkább pillanatnyi, nem tervezek előre. Erősen érvényesül a közvetlenség, így kifejezi azt, ami épp bennem van, de ez sokszor még számomra is meglepő. A folytatásos alkotás nem új, viszont kimeríthetetlen. Ezeket *Irányított Véletlenek*nek hívom. Régóta foglalkoztatnak a természet spontán jelenségei, mint az idő nyomása alatt megrepedezett aszfalt, vagy az amorf

Gzenon

mintákban lekopott festék a régi épületek falain, amelyek mégis abszurd és ritmikus harmóniát sugároznak. Így csorog, cseppen és spriccel a festék is a megdöntött felületen. Észrevettem, hogy ezek a képek együtt rezegnek a szobraimmal. Ha közösen jelennek meg, bemozdul a tér, és a kettő összjátéka egy harmadik egészet hoz létre. Nagyon jó érzés megfigyelni, ahogy ezt a befogadók is érzékelik. Sok mindent szeretnék még ezen a területen kibontani úgy, hogy a fény és a hang mellett a mozgást is beemeljem. Sohasem gondoltam, hogy kizárólag szobrász vagyok. Sok minden érdekel, mindig kísérletezek, de már nagyjából feltérképeztem a területeket, amik igazán vonzanak. Nem tulajdonítok akkora jelentőséget a különböző művészeti ágak határainak, ami miatt sok kritika ért hagyományosabb alkotóktól, pedig szerintem épp azok a legizgalmasabbak, amik a határokon születnek, vagy több irányban is hatnak, akár az összművészet jegyében.

Sokféle technikával dolgoztál már. Melyiket kedveled leginkább?

A fém áll hozzám a legközelebb. Sok tartalmat képes alkotás közben magába szívni, és alkalmas áttört ívek, légies szobrok létrehozására. Ezért nemes anyagnak tartom. Persze több is mozgatja a fantáziámat, például az üveg vagy a fény. Nem alkalmas bármely anyag bármely tartalom megjelenítésére, a kettő sohasem független egymástól.

Absztrakt szobraid azt a benyomást keltették bennem, hogy kifordítod bennük a világot. A képzelet vagy a valóság inspirál inkább?

Az inspirál, ami a láthatón keresztül megérezésként jelenik meg. Szeretek a dolgok mélyébe tekinteni. Sokat foglalkozom különböző filozófiákkal, szellemtudományokkal, izgalmas ezeket a valóságban megtapasztalni. Érdekes az is, ahogy az ember a különböző lelki állapotokban megjelenik, és hogy mi magunk is milyen különbözően mutatkozunk meg ebben az életben. Én a valóságot keresem, kapcsolódnék hozzá, de lehet, hogy ez a mai kifordított világban kiforgatásként jelenik meg. A szélsőségek közti egyensúlyt szeretem megkeresni, és olyan pontokat találni, amik új kapukat

nyitnak meg vagy belső összefüggéseket sejtetnek. Ezeket nem kell teljesen egyértelművé tenni, mert természetellenes állapot lenne, és nem is biztos, hogy elbírnánk.

Pszicho

Élnél a teremtményeid között?

Nem minddel, de a legtöbb-bel tudnék együtt élni. Vannak olyanok is, amik az életem nehéz szakaszaiban születtek, és egy közeli ismerősöm fél ezektől. Ilyen például a *Pszicho* című szobrom is. Ezeket is meg kell jeleníteni, van helyük, jelentőségük és vezetnek valahová, formálnak minket. Szóval van olyan, amelyikkel csak egy időre szeretnék közös térben maradni, de a legtöbbel barátságban vagyok. Álomszerű, irreális térben tudnám a leginkább elképzelni őket, aminek egy-egy vetületében mindig ott van a hétköznapi valóság.

Van olyan gondolat, ami most mozgat egy új mű vagy egy új sorozat létrehozására?

A *Grófnő* szériáját szeretném folytatni, amely ellentmondásokon alapuló szellemi portrészorozat. Ez részben az én portrém, ugyanakkor a kifelé és a befelé fordulások állapotait jelöli. Emellett minél több lényt akarok még előcsalogatni, a már említett sajátos térélmény kibontását folytatnám, hiszen a tér végtelen, bárminek a befogadására képes, bele is tudunk helyezkedni, így mi is a részeseivé válhatunk, együtt tudunk létezni az alkotással. Ez persze leginkább kiállításon működőképes. *Víziószobroknak* nevezem azokat a tervezett műveimet, ahol még több szerepet kap a fény, a hang, a mozgás.

kép | kingaazur.com

felső kép | Grófnő